

Pozměňovací návrh poslance

Stanislava Fridricha

k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů

(sněmovní tisk č. 569)

Navrhovaná změna:

V čl. I se za bod č. 3 vkládá nový bod č. 4, který zní:

4. V § 39 odst. 2 se na konci textu písmene a) doplňují slova „a po schválení vodoprávním úřadem vloží havarijní plán do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí“.

Dosavadní body 4 až 52 se označují jako body 5 až 53.

V čl. II se za bod 4 doplňuje nový bod 5, který zní

„5. Havarijní plán schválený přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vloží uživatel závadných látek do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 254/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, při nejbližší aktualizaci havarijního plánu, nejpozději však do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“.

Odůvodnění:

Havarijní plán, jehož povinnost zpracování ukládá ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) vodního zákona, ve stávajícím znění, je zásadním dokumentem pro zmáhání havárií na vodách, resp. pro jejich prevenci. Jedná se o základní dokument obsahující mj. seznam závadných látek, s nimiž jejich uživatel nakládá, popis kanalizace a míst havarijního odtoku závadných látek nebo odpadních vod.

Pro zjišťování příčin a likvidaci následků havárie je žádoucí, aby byl havarijní plán k dispozici též v digitální podobě. Současná právní úprava tuto povinnost nestanoví. K havarijnímu plánu by měly mít okamžitý přístup složky a subjekty podílející se na zmáhání havárií. Tento dokument v digitální podobě by tedy měl být k dispozici vodoprávnímu úřadu, správci povodí, České inspekci životního prostředí, Hasičskému záchrannému sboru ČR, Policii ČR a Vojenské policii. Na základě údajů v havarijním plánu je možné činit opatření ke zmírnění následků havárie.

Je proto navrženo stanovení nové povinnosti předávání digitálního plánu do stávajícího Integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností (ISPOP), který je zřízen zákonem č. 25/2008 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Vodoprávní úřady a správci povodí mají přístup do systému ISPOP již nyní, neboť jsou adresáty některých ohlašovacích povinností (např. podle § 38 odst. 6 vodního zákona). Dále bude zajištěno, aby do systému ISPOP měly

přístup i další zasahující složky (Česká inspekce životního prostředí, Hasičský záchranný sbor ČR, Policie ČR a Vojenská police).

Podrobnosti budou stanoveny v novele stávající tzv. havarijní vyhlášky č. 450/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Tato nová povinnost dopadne pouze na ty případy, kdy havárie může ovlivnit vodní tok (§ 39 odst. 2 písm. a) stávajícího znění vodního zákona). Pro tyto uživatele závadných látek bude představovat určitou zátěž spojenou s digitalizací havarijního plánu a obstaráním si přístupu do systému ISPOP.

Nepředpokládá se, že informace obsažené v havarijním plánu budou součástí veřejných registrů. Systém ISPOP zajistí dostupnost údajů pouze pro vybrané subjekty podílející se na zmáhání havárie.

Platné znění s vyznačením změn:

§ 39

Závadné látky

(1) Závadné látky jsou látky, které nejsou odpadními ani důlními vodami a které mohou ohrozit jakost povrchových nebo podzemních vod (dále jen "závadné látky"). Každý, kdo zachází se závadnými látkami, je povinen učinit přiměřená opatření, aby nevníkly do povrchových nebo podzemních vod a neohrožily jejich prostředí.

(2) V případech, kdy uživatel závadných látek zachází s těmito látkami ve větším rozsahu nebo kdy zacházení s nimi je spojeno se zvýšeným nebezpečím pro povrchové nebo podzemní vody, má uživatel závadných látek povinnost činit tato opatření:

a) vypracovat plán opatření pro případy havárie (dále jen „havarijní plán“) a předložit jej ke schválení příslušnému vodoprávnímu úřadu; může-li havárie ovlivnit vodní tok, projedná jej uživatel závadných látek před předložením ke schválení s příslušným správcem vodního toku, kterému také předá jedno jeho vyhotovení **a po schválení vodoprávním úřadem vloží havarijní plán do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí,**

b) provádět záznamy o provedených opatřeních a tyto záznamy uchovávat po dobu 5 let.

(3) Seznam nebezpečných závadných látek a dalších látek nebo skupin látek, které v obdobné míře vyvolávají znepokojení, je uveden v příloze č. 1 k tomuto zákonu; tento seznam obsahuje i zvlášť nebezpečné závadné látky. Zvláštní kategorií nebezpečných závadných látek jsou prioritní látky, které představují významné riziko pro vodní prostředí a související ekosystémy. Seznam prioritních látek stanoví vláda nařízením. Součástí seznamu prioritních látek je také kategorie prioritní nebezpečné látky, což jsou látky, které vytvářejí velmi vysoké riziko ve vodním prostředí nebo zprostředkovaně přes vodní prostředí z důvodu své perzistence a schopnosti bioakumulace. K omezení znečišťování povrchových a podzemních vod nebezpečnými závadnými látkami a zvlášť nebezpečnými závadnými látkami může vláda přijmout na návrh Ministerstva životního prostředí Program na snížení

znečištění povrchových a podzemních vod nebezpečnými závadnými látkami a zvlášť nebezpečnými závadnými látkami.

(4) Každý, kdo zachází se zvlášť nebezpečnými závadnými látkami nebo nebezpečnými závadnými látkami nebo kdo zachází se závadnými látkami ve větším rozsahu nebo kdy zacházení s nimi je spojeno se zvýšeným nebezpečím, je povinen učinit odpovídající opatření, aby nevníkly do povrchových nebo podzemních vod nebo do kanalizací, které tvoří součást technologického vybavení výrobního zařízení. Je povinen zejména

a) umístit zařízení, v němž se závadné látky používají, zachycují, skladují, zpracovávají nebo dopravují, tak, aby bylo zabráněno nežádoucímu úniku těchto látek do půdy nebo jejich nežádoucímu smísení s odpadními nebo srážkovými vodami,

b) používat jen takové zařízení, popřípadě způsob při zacházení se závadnými látkami, které jsou vhodné i z hlediska ochrany jakosti vod,

c) nejméně jednou za 6 měsíců kontrolovat sklady a skládky, včetně výstupů jejich kontrolního systému pro zjišťování úniku závadných látek a bezodkladně provádět jejich včasné opravy; sklady musí být zabezpečeny nepropustnou úpravou proti úniku závadných látek do podzemních vod,

d) nejméně jednou za 5 let, pokud není technickou normou nebo výrobcem stanovena lhůta kratší, prostřednictvím odborně způsobilé osoby zkoušet těsnost potrubí nebo nádrží určených pro skladování a prostředků pro dopravu zvlášť nebezpečných závadných látek a nebezpečných závadných látek a v případě zjištění nedostatků bezodkladně provádět jejich včasné opravy; těsnost nádrží určených pro skladování ropy nebo ropných produktů s minimálním objemem 1000 m³ nebo používaných pro skladování ropy a ropných produktů podle zákona o nouzových zásobách ropy^{21b}), zabezpečených nepropustnou úpravou proti úniku závadných látek do podzemních vod a kontinuálně sledovaných kontrolními systémy, jejichž výstupy jsou zaznamenávány a uchovávány do doby provedení bezprostředně následující zkoušky těsnosti, lze, pokud není výrobcem stanovena lhůta kratší, zkoušet nejméně jednou za 20 let; v případě skladování hnojiv a výluhů z objemných krmiv nebo látek určených pro úpravu vody na vodu pitnou a pro čištění komunálních odpadních vod v nadzemních nádržích umístěných v zachytných vanách o objemu větším, než je objem největší nádrže v nich umístěné, se opakovaná zkouška těsnosti nepožaduje,

e) vybudovat a provozovat odpovídající kontrolní systém pro zjišťování úniků závadných látek a výstupy z něj předkládat na žádost vodoprávnímu úřadu nebo České inspekci životního prostředí,

f) zajistit, aby nově budované stavby byly zajištěny proti nežádoucímu úniku těchto látek při hašení požáru.

(5) Opatření podle odstavce 4 se přiměřeně vztahují i na použité obaly závadných látek.

(6) Každý, kdo zachází se zvlášť nebezpečnými závadnými látkami, je povinen vést záznamy o typech těchto látek, které jsou zpracovávány nebo s nimiž se nakládá, o jejich množství, o obsahu jejich účinných složek, o jejich vlastnostech zejména ve vztahu k povrchovým a podzemním vodám a tyto informace na vyžádání poskytnout vodoprávnímu úřadu a Hasičskému záchrannému sboru České republiky.

(7) Vodoprávní úřad může při použití závadných látek povolit z ustanovení odstavce 1 výjimku a stanovit podmínky pro jejich použití, nejde-li o ropné látky, a to v nezbytně nutné míře, na omezenou dobu a za předpokladu, že jich bude použito

- a) k úpravě a udržování koryta vodního toku,
- b) ke krmení ryb,
- c) z důvodů zdravotních,
- d) k úpravě povrchových nebo podzemních vod pro určité způsoby užívání, například srážení anorganických živin přímo ve vodním toku,
- e) k odstranění nežádoucí flóry nebo fauny ve vodním toku,
- f) jako indikátorových látek pro účely měření, nebo
- g) v rámci schválených sanačních technologií.

(8) Náležitosti havarijního plánu a nakládání se závadnými látkami včetně požadavků na odborně způsobilou osobu a zachytné vany podle odstavce 4 písm. d) stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou. Zásady pro stanovení podmínek pro použití závadných látek v případě výjimek podle odstavce 7 písm. b), d) a e) a při nakládání s vodami za účelem chovu ryb nebo vodní drůbeže, popřípadě jiných vodních živočichů a vymezení kategorií rybníků z hlediska rybářského hospodaření stanoví Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství vyhláškou.

(9) Mytí motorových vozidel a provozních mechanismů ve vodních tocích nebo na místech, kde by mohlo dojít k ohrožení jakosti povrchových nebo podzemních vod, je zakázáno.

(10) Na nakládání se sedimentovatelnými tuhými látkami uvedenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu se vztahují odstavce 2, 4 a 5 obdobně.

(11) Ukládání oxidu uhličitého⁴⁹⁾ do povrchových vod je zakázáno.

(12) K příkrmování ryb krmivy rostlinného původu prováděnému na rybníku tak, aby množství podávaných krmiv bylo rybí obsádkou zkonzumováno, a nedošlo tak k rozkladu krmiv a s tím spojenému zhoršení jakosti vod, není třeba výjimka z použití závadných látek. Krmivo použité pro tyto účely nesmí obsahovat nebezpečné závadné nebo zvlášť nebezpečné závadné látky a příkrmování bez výjimky nesmí být prováděno na povrchových vodách uvedených v seznamu přírodních koupališť podle zákona o ochraně veřejného zdraví a na vodárenských nádržích. Za splnění podmínek uvedených ve větě první a druhé není třeba provádět na rybníku ani na odtoku z něj sledování jakosti vod. V případě kontroly předloží rybníkář vodoprávnímu úřadu nebo České inspekci životního prostředí evidenci o hospodaření vedenou podle zákona o rybářství.